

ROZSUDEK SOUDU (prvního senátu)

13. června 2006 *

Ve spojených věcech T-218/03 až T-240/03,

Cathal Boyle, s bydlištěm v Killybegs (Irsko), a 22 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze, zastoupení P. Gallagherem, advokátem, A. Collinsem, advokátem, a D. Barrym, advokátem,

žalobci,

podporovaní

Irskem, zastoupeným D. O'Haganem a C. O'Toolem, jako zmocněnci, ve spolupráci s D. Conlan Smythem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejším účastníkem,

* Jednací jazyk: angličtina.

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené G. Braunem a B. Dohertym, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

jejichž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48) (*neoficiální překlad*) v rozsahu, v němž zamítá žádosti o zvýšení kapacity plavidel žalobců,

**SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (první senát),**

ve složení J. D. Cooke, předseda, R. García-Valdecasas a I. Labucka, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 23. listopadu 2005,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Podle čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES ze dne 26. června 1997 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním (Úř. věst. L 175, s. 27):

„V rámci víceletých orientačních programů odůvodňují zvyšování kapacity, která vycházejí výhradně z opatření ke zlepšení bezpečnosti na moři, případ od případu odpovídající zvyšování cílů částí loďstva, pokud se na základě těchto opatření nezvyšuje intenzita rybolovu daných rybářských plavidel.“ *(neoficiální překlad)*

- 2 Podle bodu 3.3 přílohy rozhodnutí Komise 98/125/ES ze dne 16. prosince 1997, kterým se schvaluje víceletý orientační program rybářského loďstva Irska pro období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 (Úř. věst. L 39, s. 41, dále jen „VOP IV“) *(neoficiální překlad)*:

„Členské státy mohou Komisi kdykoliv předložit program pro zlepšení bezpečnosti. V souladu s ustanoveními článků 3 a 4 rozhodnutí 97/413/ES Komise rozhodne, zda

zvýšení kapacity uvedené takovým programem odůvodňuje odpovídající zvýšení cílů VOP IV.

[...]“ (*neoficiální překlad*)

- 3 Článek 6 nařízení Rady (ES) č. 2792/1999 ze dne 17. prosince 1999 o pravidlech a podmínkách pro strukturální pomoc Společenství v odvětví rybolovu (Úř. věst. L 337, s. 10; Zvl. vyd. 04/04, s. 179) zní takto:

„1. Obnova loďstva a modernizace rybářských plavidel se organizuje postupem podle této hlavy.

Každý členský stát předloží Komisi ke schválení postupem podle čl. 23 odst. 2 trvalý kontrolní režim pro obnovu a modernizaci svého loďstva. V rámci tohoto režimu, prokáží členské státy, že vstupy do loďstva a výstupy z něj budou řízeny tak, aby kapacity nepřesáhly roční cíle dané víceletým orientačním programem, a to jak pro celé loďstvo, tak i pro jednotlivé dotčené části, případně, že rybolovná kapacita bude postupně snižována, aby bylo těchto cílů dosaženo.

Tento režim především zohledňuje to, že kapacita, kromě kapacity plavidel o celkové délce menší než 12 metrů s výjimkou traulerů, jejichž odstavení z provozu je provázáno veřejnou podporou, nemůže být nahrazena.

2. Členské státy mohou předložit žádost o přesně vymezený a číselně vyjádřený nárůst kapacitních cílů pro opatření mající zvýšit bezpečnost, zlepšit plavbu na moři, hygienu, jakost produktů a pracovní podmínky za předpokladu, že tato opatření nepovedou ke zvýšení míry využití příslušných zdrojů.

Komise tuto žádost posoudí a schválí postupem podle čl. 23 odst. 2. Jakýkoliv nárůst kapacity bude řízen členskými státy v rámci trvalého režimu podle odstavce 1.“

- 4 Článek 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 byl zrušen s účinností k 1. lednu 2002 rozhodnutím Rady 2002/70/ES ze dne 28. ledna 2002, kterým se mění rozhodnutí 97/413 (Úř. věst. L 31, s. 77).
- 5 Článek 11 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky (Úř. věst. L 358, s. 59; Zvl. vyd. 04/05, s. 460) zní takto:

„U rybářských plavidel starých pět nebo více let může modernizace hlavní paluby za účelem zlepšení bezpečnosti na plavidle, pracovních podmínek, hygieny a kvality produktů zvýšit prostornost plavidla, pokud tato modernizace nezvýší schopnost plavidla lovit ryby [...]“

Skutkový základ sporu

- 6 Žalobci jsou vlastníci plavidel, která jsou součástí irského rybářského loďstva.

- 7 V letech 1999 až 2001 došlo mezi ministerstvem s pravomocemi v oblasti námořnictví (dále jen „ministerstvo“) a Komisí k výměně korespondence týkající se čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413.

- 8 Během tohoto období a konkrétněji v listopadu a prosinci 2001 žádali všichni žalobci na základě čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 a bodu 3.3 přílohy rozhodnutí 98/125 ministerstvo o získání zvýšení kapacity z důvodu zlepšení v odvětví bezpečnosti.

- 9 Dopisem ze dne 14. prosince 2001 požádalo ministerstvo Komisi na základě čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 o zvýšení víceúčelového úseku o 1 304 hrubých tun (dále jen „BT“) a hlubokomořského úseku irského loďstva o 5 335 BT. Tento dopis doplňoval předchozí žádost ministerstva týkající se dvou plavidel, která byla Komisi zaslána jako „vzorová věc“.

- 10 Dopis ze dne 14. prosince 2001 uváděl, že navazuje na žádosti 38 vlastníků plavidel, kteří svá plavidla upravili nebo nahradili nebo kteří tak zamýšleli učinit. Dopis doprovázela podrobná dokumentace týkající se dotčených 38 plavidel. Z tabulky připojené k uvedenému dopisu vyplývá, že 18 žalobců patří mezi tyto vlastníky.

- 11 Dopisy ze dne 19. a 21. prosince 2001 poskytlo ministerstvo Komisi informace o plavidlech, jejichž vlastníky jsou ostatní žalobci.
- 12 Dne 4. dubna 2003 přijala Komise rozhodnutí 2003/245/ES o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48, dále jen „napadené rozhodnutí“). (*neoficiální překlad*)
- 13 Výrok napadeného rozhodnutí zní takto:

„Článek 1

Přípustnost žádostí

Žádosti o zvýšení cílů VOP IV v odvětví tonáže jsou považovány za přípustné za následujících podmínek:

- 1) žádosti byly členským státem zaslány pro každý jednotlivý případ před 31. prosincem 2001;
- 2) plavidlo musí být řádně zapsáno v rejstříku loďstva Společenství;

- 3) dotyčné plavidlo musí být alespoň celkové délky rovnající se patnácti metrům;

- 4) zvýšení tonáže musí být výsledkem modernizačních prací na hlavní palubě, které byly nebo mají být uskutečněny na již stávajícím zapsaném rybářském plavidle, starém v době zahájení prací alespoň pět let. Pokud bylo plavidlo ztraceno na moři, musí být zvýšení tonáže výsledkem většího objemu na hlavní palubě náhradního plavidla vzhledem k plavidlu ztracenému na moři;

- 5) zvýšení tonáže je odůvodněno zlepšením bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality produktů a pracovních podmínek;

- 6) objem umístěný na hlavní palubě upraveného nebo náhradního plavidla se nesmí zvýšit.

Žádosti směřující ke zvýšení cílů VOP IV v odvětví výkonu nejsou přípustné.

Článek 2

Žádosti, kterým bylo vyhověno podle kritérií stanovených v článku 1, jsou uvedeny v seznamu v příloze I.

Žádosti, které byly zamítnuty podle kritérií stanovených v článku 1, jsou uvedeny v seznamu v příloze II.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Belgickému království, Irsku, Nizozemskému království, Švédskému království a Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku.“
(neoficiální překlad)

- 14 Plavidla žalobců jsou všechna uvedena na seznamu „zamítnutých žádostí“ obsaženém v příloze II napadeného rozhodnutí.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 15 Návrhy došlými kanceláři Soudu dne 13. června 2003, zapsanými do rejstříku pod č. T-218/03 až T-240/03 podali žalobci projednávané žaloby. Na návrh Soudu souhlasili s tím, že s těmito žalobami bude zacházeno jako s jedinou věcí.
- 16 Usnesením ze dne 20. ledna 2004 povolil předseda pátého senátu Soudu Irsku vstoupit do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání žalobců. Spis Irska jako vedlejšího účastníka byl předložen dne 10. března 2004. Komise předložila vyjádření k tomuto spisu dne 16. června 2004.

- 17 Rozhodnutím ze dne 8. prosince 2004 vyzval Soud (první senát) v rámci organizačních procesních opatření žalobce k předložení všech dokumentů, které mohou potvrdit jejich postavení vlastníka dotčených plavidel. Žalobci této žádosti vyhověli.
- 18 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Soud zahájit ústní část řízení a na základě organizačních procesních pravidel vyzval účastníky řízení k předložení určitých písemností a zodpovězení určitých písemných otázek. Účastníci řízení těmto žádostem vyhověli.
- 19 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty na jednání, které se konalo dne 23. listopadu 2005.
- 20 Poté, co byli účastníci řízení k tomuto bodu vyslechnuti na jednání, rozhodl Soud spojit projednávané věci pro účely rozsudku na základě článku 50 svého jednacího řádu.
- 21 Žalobci a Irsko navrhují, aby Soud:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítá žádosti o zvýšení kapacity týkající se jejich plavidel;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

22 Komise navrhuje, aby Soud:

- odmítl žaloby jako nepřijatelné;
- podpůrně zamítl žaloby jako neopodstatněné;
- uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

K přípustnosti

- 23 Komise se dovolává nepřijatelnosti těchto žalob z toho důvodu, že žalobci nejsou napadeným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčeni ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES.
- 24 Uplatňuje rovněž, že někteří žalobci neprokázali, že jsou vlastníky dotčených plavidel. Na jednání však tuto námitku vzala zpět.

Argumenty účastníků řízení

- 25 Komise úvodem poznamenává, že napadené rozhodnutí je určeno dotčeným členským státům. Není určeno žalobcům, žalobci nejsou v rozhodnutí jmenovitě uvedeni a s Komisí nevedli žádný přímý dialog.

- 26 Napadené rozhodnutí bylo přijato po podání žádosti Irskem směřující k získání zvýšení kapacity celého jeho loďstva. Přestože irské orgány založily svou žádost na skutečnostech, které se týkají konkrétních plavidel, nelze se domnívat, že rozhodnutí bylo ve skutečnosti určeno žalobcům.
- 27 Komise tvrdí, že žalobci nejsou napadeným rozhodnutím osobně dotčeni. Toto rozhodnutí se jich dotýká pouze z toho důvodu, že vlastní plavidla v Irsku. Napadené rozhodnutí nezasahuje do jejich vlastnických práv k těmto plavidlům a mohou pokračovat v rybolovu se svými současnými plavidly (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. ledna 1985, Piraiki-Patraiki a další v. Komise, 11/82, Recueil, s. 207, bod 13). Komise dodává, že i za předpokladu, že by kategorie vlastníků rybářských plavidel v Irsku byla zcela uzavřená, nebyli by žalobci rozhodnutím dotčeni více než jakýkoliv jiný vlastník rybářského plavidla v Irsku.
- 28 Pokud jde o skutečnost, že napadené rozhodnutí uvádí ve své příloze II plavidla žalobců, Komise tvrdí, že takové uvedení vychází pouze ze skutkových souvislostí rozhodnutí (rozsudek Soudu ze dne 10. července 1996, Weber v. Komise, T-482/93, Recueil, s. II-609).
- 29 Komise odmítá přirovnání k rozsudku Piraiki-Patraiki a další v. Komise, bod 27 výše, jež činí žalobci, které je podle Komise založeno na nesprávném skutkovém a právním tvrzení, že „předali Komisi jednotlivé žádosti o dodatečnou kapacitu“.
- 30 Z judikatury vyplývá, že obecná působnost, a tedy povaha obecně závazného právního předpisu není zpochybněna skutečností, že je možné více či méně přesně určit počet nebo dokonce totožnost osob, na které se vztahuje v daném okamžiku, pokud je prokázáno, že se na ně vztahuje na základě určité objektivní právní nebo

skutkové situace, definované dotčeným aktem ve vztahu k jeho cíli. Nepostačuje prokázat, že se dotčené opatření použije pouze na „uzavřený okruh“ subjektů (rozsudek Soudu ze dne 7. listopadu 1996, *Roquette Frères v. Rada*, T-298/94, Recueil, s. II-1531, body 41 a 42). V každém případě není v projednávaném případě skupina osob spojených s určitými plavidly definitivně určena, neboť plavidlo může měnit vlastníka.

- 31 Podle Komise nejsou žalobci ani bezprostředně dotčeni ve smyslu judikatury (rozsudek Soudu ze dne 12. července 2001, *Comafrika a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise*, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 a T-225/99, Recueil, s. II-1975, bod 96). Jediným právním účinkem napadeného rozhodnutí je udělit zvýšení kapacity o 203 BT irskému loďstvu (viz čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413). I přesto, že důkazní břemeno nesou žalobci, tito nijak nevysvětlují, jak by mělo napadené rozhodnutí vůči nim účinky. Neuplatňují ostatně, že toto rozhodnutí změnilo jejich právní postavení.
- 32 Debatu týkající se bezprostředního dotčení lze v projednávaném případě shrnout v jednoduchou otázku, a sice co Komise způsobila žalobcům. Komise rovněž poznamenává, že pokud by mělo napadené rozhodnutí skutečně automatické účinky, musely by být již zpozorovány.
- 33 Irským orgánům přísluší rozhodnout, jak využít zvýšení kapacity a jaký směr jednání zvolit s ohledem na žádosti o kapacitu překračující úroveň povolenou Komisí (viz čl. 6 odst. 2 nařízení č. 2792/1999). Každé rozhodnutí týkající se konkrétních plavidel tedy vyžaduje použití dalších zprostředkujících pravidel irskými orgány a není čistě automatické.

- 34 Komise zpochybňuje argument žalobců, podle kterého přijala rozhodnutí, které se týká jednotlivých plavidel. Zpochybňuje relevanci jejich příkladu o přerozdělení zvýšení kapacity jinému plavidlu, než je plavidlo, kterému byla určena a které je obsaženo v příloze I. Především žádosti určené Komisi a žádosti určené členskému státu nemají stejný obsah. Dále, přestože vlastník plavidla uvedeného v příloze I může tvrdit, že vkládá legitimní očekávání do vyhovění žádostem, které podal na vnitrostátní úrovni ohledně povolení pro své plavidlo, toto legitimní očekávání nemá obdobu v případě negativního rozhodnutí. Jednak i kdyby Komise zamítla žádost o zvýšení kapacitních cílů pro celé loďstvo, mohlo by stále dojít ke zvýšení velikosti jednotlivých lodí, protože členský stát může vyhovět žádostem o zvýšení kapacity v mezích stropu stanoveného v rámci VOP IV. Zejména v Irsku existují kapacitní rezervy. Dále, v Irsku existuje trh kapacit, takže si vlastník může vždy koupit dodatečnou kapacitu pro nové plavidlo. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, je existence takového trhu relevantní, jelikož ukazuje, že negativní rozhodnutí Komise s sebou nese negativní rozhodnutí s ohledem na žádosti zaslané irským orgánům jednotlivými subjekty.
- 35 Komise dodává, že velký počet žalobců mohl provozovat rybolov před datem přijetí napadeného rozhodnutí. Jinými slovy, mnozí žalobci požívali dlouho před napadeným rozhodnutím ekonomické výhody z dodatečné kapacity. Krom toho mohli mnozí žalobci od uvedeného rozhodnutí v rybolovu pokračovat. Irský ministr pro rybolov v říjnu 2003 uvedl, že pět z plavidel žalobců má povolení. Ostatní plavidla náležející žalobcům získala povolení v roce 2004.
- 36 Krom toho v odpověď na argument žalobců, podle kterého Komise mohla Irsku jednoduše přidělit zvýšení kapacity o 203 BT, aniž by určila jednotlivá plavidla, Komise uvádí, že to nemění právní účinek rozhodnutí, který je definován právním rámcem, v němž bylo rozhodnutí přijato, a nikoliv formou napadeného rozhodnutí (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. června 1980, *Calpak a Società emiliana lavorazione frutta v. Komise*, 789/79 a 790/79, Recueil, s. 1949, bod 7).

- 37 Pokud jde o argument Irska, podle kterého žalobci musí z důvodu vstupní a výstupní politiky, která se vztahuje na irské loďstvo, nést značné náklady (viz bod 41 dále), Komise konstatuje, že nebyl žalobci vznesen a že je opožděný. Navíc tento argument maří tvrzení žalobců tím, že prokazuje, že jakýkoliv případný negativní následek pro ně vyplývá z vnitrostátní právní úpravy, a nikoliv z napadeného rozhodnutí. Irské právní předpisy mohou odrážet určitá pravidla práva Společenství, ale nejsou prováděcími právními předpisy napadeného rozhodnutí.
- 38 Přijetí nové politiky udělování povolení rybářským plavidlům Irskem v listopadu 2003 (Policy Directive 2/2003) to potvrzuje. Tato politika není automatickým důsledkem napadeného rozhodnutí a prokazuje, že irské orgány disponují určitým volným prostorem pro uvážení při používání vnitrostátní právní úpravy v odvětví povolování.
- 39 Žalobci uplatňují, že jsou osobně a bezprostředně dotčeni napadeným rozhodnutím.
- 40 Tvrdí především, pokud jde o bezprostřední dotčení, že čl. 6 odst. 2 nařízení č. 2792/1999 (viz bod 33 výše) nebyl v době napadeného rozhodnutí platný. V každém případě skutečnost, že tento článek stanoví, že zvyšování kapacity jsou řízena členskými státy, lze pokládat toliko za pouhý požadavek uložený členským státům přijmout opatření nezbytná k provedení jakéhokoliv kladného přijatého rozhodnutí.
- 41 Irsko tvrdí, že právním účinkem napadeného rozhodnutí je výslovné zamítnutí žádostí žalobců získat zvýšení kapacity podle tonáže z důvodů bezpečnosti na základě kritérií článku 1 tohoto rozhodnutí. Z toho vyplývá, že žalobci budou muset

nést značné náklady, neboť budou nuceni obstarat si kapacitu náhradou za tonáž připadající na bezpečnost, jež je předmětem žádostí.

Závěry Soudu

- 42 Podle čl. 230 čtvrtého pododstavce ES může každá fyzická nebo právnická osoba podat žalobu proti rozhodnutím, která jsou jí určena, jakož i proti rozhodnutím, která, byť vydána ve formě nařízení nebo rozhodnutí určeného jiné osobě, se jí bezprostředně a osobně dotýkají.
- 43 Jelikož bylo napadené rozhodnutí určeno Irsku, jakož i dalším dotýčným členským státům, je namístě ověřit, zda jsou jím žalobci bezprostředně a osobně dotčeni.
- 44 Pokud jde o otázku, zda jsou žalobci napadeným rozhodnutím osobně dotčeni, je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že subjekty jiné než adresáti rozhodnutí mohou tvrdit, že jsou osobně dotčeny, pouze tehdy, pokud jsou tímto rozhodnutím zasaženy z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí (rozsudky Soudního dvora ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, Recueil, s. 197, 223, a Piraiki-Patraiki a další v. Komise, bod 27 výše, bod 11; rozsudek Soudu ze dne 27. dubna 1995, ASPEC a další v. Komise, T-435/93, Recueil, s. II-1281, bod 62).

- 45 Je třeba v tomto ohledu připomenout, že v napadeném rozhodnutí se Komise vyjádřila k žádostem členských států směřujícím k získání celkového zvýšení jejich cílů na základě VOP IV. Žádost o zvýšení týkající se irského národního loďstva podaná Komisi se však skládala ze souboru jednotlivých žádostí vlastníků plavidla, včetně žádostí žalobců.
- 46 Je rovněž namístě shledat, že Komise byla povinna posoudit tyto jednotlivé žádosti „případ od případu“ na základě čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 (viz rovněž bod 2 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Ve svých písemnostech tvrdila, že přezkoumala „případ od případu“ situaci každého plavidla uvedeného v žádosti Irska a na jednání potvrdila, že výraz „případ od případu“ znamená „plavidlo od plavidla“. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že „souhrnná žádost“ Nizozemska byla Komisí zamítnuta z toho důvodu, že nebyla „rozvedena podrobně případ od případu“ (příloha II).
- 47 Krom toho Komise vyjmenovává v příloze I („schválené žádosti“) a v příloze II („zamítnuté žádosti“) napadeného rozhodnutí dotýčná plavidla. Jména plavidel žalobců jsou všechna obsažena v příloze II.
- 48 Přestože bylo napadené rozhodnutí určeno dotýčným členským státům, je třeba konstatovat, že se dotýká řady označených plavidel. Napadené rozhodnutí musí být proto považováno za soubor individuálních rozhodnutí, kdy každé z nich ovlivňuje právní postavení vlastníků uvedených plavidel, včetně právního postavení žalobců (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 13. května 1971, *International Fruit Company a další v. Komise*, 41/70 až 44/70, *Recueil*, s. 411, body 17 až 22).
- 49 Soud má za to, že počet a totožnost dotčených vlastníků plavidel byly určeny a ověřitelné již před dnem vydání napadeného rozhodnutí a že Komise mohla vědět, že její rozhodnutí ovlivní výlučně zájmy a postavení uvedených vlastníků. Napadené

rozhodnutí se týká uzavřeného okruhu osob určených v okamžiku jeho přijetí, jejichž práva Komise zamýšlela upravit. Z toho vyplývá, že takto vzniklá faktická situace vymezuje žalobce vzhledem ke všem ostatním osobám a individualizuje je způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát aktu (rozsudek Soudního dvora ze dne 1. července 1965, *Toepfer a Getreide-Import v. Komise EHS*, 106/63 a 107/63, *Recueil*, s. 525, s. 533).

- 50 Pokud jde o otázku, zda jsou žalobci napadeným rozhodnutím bezprostředně dotčeni, je třeba připomenout dvě kumulativní kritéria bezprostředního dotčení ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES stanovená ustálenou judikaturou.
- 51 Zaprvé dotčený akt musí mít přímo účinky na právní postavení jednotlivce. Zadruhé uvedený akt nesmí ponechat žádnou posuzovací pravomoc subjektům, kterým je určen a které jsou pověřeny jeho provedením, jelikož toto provedení je čistě automatické povahy a vyplývá ze samotné právní úpravy Společenství, aniž by bylo třeba použít další prostředkující předpisy (rozsudek Soudního dvora ze dne 5. května 1998, *Dreyfus v. Komise*, C-386/96 P, *Recueil*, s. I-2309, bod 43, a rozsudek Soudu ze dne 13. prosince 2000, *DSTV v. Komise*, T-69/99, *Recueil*, s. II-4039, bod 24). Podmínka vyžadovaná druhým kritériem je rovněž splněna, pokud je možnost členského státu neřídit se dotčeným aktem čistě teoretická, přičemž o jeho vůli vyvodit důsledky v souladu s ním není pochyb (výše uvedený rozsudek *Dreyfus v. Komise*, bod 44; viz rovněž v tomto smyslu *Piraiki-Patraiki a další v. Komise*, bod 27 výše, body 8 až 10).
- 52 V projednávaném případě je nesporné, že Komise byla jediným orgánem oprávněným k přijetí rozhodnutí na základě čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413. Žádný jiný správní subjekt, včetně irských orgánů, nemohl na základě tohoto ustanovení přidělit zvýšení kapacity z důvodu zlepšení bezpečnosti.

- 53 Navíc jak bylo poznamenáno v bodě 46 výše, Komise skutečně přijala rozhodnutí „případ od případu“ týkající se přípustnosti žádostí o zvýšení kapacity dotčených plavidel. Pro každou žádost podanou vlastníky plavidla totiž existuje výslovná odpověď v přílohách napadeného rozhodnutí, které stanoví zvláštní zvýšení tonáže ve prospěch plavidel obsažených v příloze I a které nepřiděluje žádné zvýšení tonáže pro plavidla zapsaná do seznamu přílohy II. Napadené rozhodnutí tak představuje přijetí výslovného stanoviska k otázce, zda plavidla vymezená v jeho přílohách mohou, či nikoliv využít použití čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413.
- 54 V napadeném rozhodnutí Komise, jakožto jediný příslušný orgán v dané oblasti, rozhodla konečným způsobem o přípustnosti zvýšení kapacity určitých jednotlivých plavidel vzhledem k podmínkám použití výjimky uvedené v čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413. Napadené rozhodnutí tím, že shledává nepřípustnost plavidel náležejících žalobcům, má tak za přímý a konečný účinek zbavení žalobců možnosti využít opatření práva Společenství. Z toho vyplývá, že se takové rozhodnutí žalobců bezprostředně dotýká.
- 55 Je třeba dodat, že členské státy byly v souladu s jejich povinností provádět právo Společenství povinny přidělit zvýšení uvedená v příloze I odpovídajícím plavidlům. Nemohly zejména přidělit dodatečnou kapacitu schválenou Komisí pro plavidlo obsažené v příloze I plavidlu obsaženému v příloze II. Plavidla obsažená v příloze II, včetně plavidel žalobců, tedy nemají právo na zvýšení kapacity z důvodu zlepšení bezpečnosti. Vzhledem k tomu, že pouze Komise mohla přidělit takové zvýšení kapacity, konečný osud plavidel určila ona.
- 56 Tento účinek napadeného rozhodnutí vyplývá ze samotné právní úpravy Společenství, jelikož Komise je jediným příslušným orgánem k použití čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413. Vnitrostátní orgány nemají žádnou posuzovací pravomoc, pokud jde o jejich

povinnost vykonat toto rozhodnutí. Nemají žádnou volbu ani žádný rozhodovací prostor, pokud jde o přidělování dodatečné kapacity v oblasti bezpečnosti, a musejí provést toto rozhodnutí čistě automaticky, aniž by byla použita další prostředkující pravidla.

- 57 Příslušné argumenty účastníků řízení týkající se praktických nebo nepraktických účinků napadeného rozhodnutí na dotčená pravidla nejsou v tomto ohledu relevantní. Soud má totiž za to, že žalobci jsou bezprostředně dotčeni v rozsahu, v němž napadené rozhodnutí vyloučilo přípustnost dotčených pravidel ze zvýšení kapacity na základě čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413, bez ohledu na praktickou situaci pravidel a zejména otázku, zda provozovali rybolov před a po přijetí napadeného rozhodnutí.
- 58 Závěry obsažené v bodech 52 až 56 výše nejsou zpochybněny argumentem Komise, podle kterého se může Irsko teoreticky rozhodnout přidělit dodatečnou kapacitu plavidlům žalobců. Vnitrostátní rozhodnutí této povahy by totiž nezbavilo napadené rozhodnutí jeho automatické použitelnosti. Z právního hlediska by se nedotýkalo použití napadeného rozhodnutí v právu Společenství. Účinkem tohoto vnitrostátní rozhodnutí by byla další změna postavení žalobců, zejména tím, že pro ně odstranilo nutnost koupit si náhradní kapacitu. Tato druhá změna jejich právního postavení by vyplývala pouze z nového vnitrostátního rozhodnutí, a nikoliv z výkonu napadeného rozhodnutí.
- 59 Pokud jde o argument Komise, podle kterého se žalobci mohli vyhnout negativním důsledkům zakoupením dodatečné kapacity na trhu, aniž by byl vyloučen přímý účinek napadeného rozhodnutí, prokazuje, že rozhodnutí s sebou pro žalobce neslo nutnost přijmout opatření, aby čelili situaci vzešlé z napadeného rozhodnutí.
- 60 Z toho vyplývá, že námitka nepřípustnosti vznesená Komisí musí být zamítnuta.

- 61 S ohledem na odpovědi Irska na otázky položené v rámci organizačních procesních opatření však Soud z úřední povinnosti vznesl otázku, zda čtyři ze žalobců mají v projednávaném případě právní zájem na podání žaloby (viz bod 17 výše). Jedná se o Thomase Fahertyho (T-224/03), Ocean Trawlers Ltd (T-226/03), Larryho Murphyyho (T-236/03) a O'Neill Fishing Co. Ltd (T-239/03).
- 62 Z těchto odpovědí vyplývá, že žádosti podané těmito čtyřmi žalobci se v rozhodné době zakládaly na jejich záměru nechat postavit plavidla a pojmenovat je jmény uvedenými v příloze II napadeného rozhodnutí. Ukázalo se však, že tito žalobci tato plavidla nepostavili, takže ke dni napadeného rozhodnutí nebyli ve skutečnosti vlastníky dotčených plavidel. Z toho vyplývá, že uvedení žalobci nemají právní zájem na podání žaloby. V každém případě nejsou napadeným rozhodnutím osobně dotčeni, neboť dotčená plavidla jsou fiktivní.

K věci samé

- 63 Žalobci se na podporu své žaloby dovolávají tří žalobních důvodů. První vychází z nedostatku pravomoci Komise, druhý z nedostatku odůvodnění a třetí z porušení zásady rovného zacházení. Je třeba nejprve přezkoumat první žalobní důvod.

Argumenty účastníků řízení

- 64 Úvodem žalobci uvádějí, že se jejich žádosti týkaly zlepšení v oblasti bezpečnosti podané v souladu se směrnicí Rady 93/103/ES ze dne 23. listopadu 1993

o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na rybářských plavidlech (Úř. věst. L 307, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 180) a s úmluvou z Torremolinos. Většina z nich pouze nahradila svá stávající plavidla novými plavidly. Žalobci ve věcech T-220/03, Cavankee Fishing Co. Ltd v. Komise, a T-227/03, Brendan Gill v. Komise, nejdříve svá plavidla upravili a požadovali v tomto ohledu zvýšení tonáže. Poté svá plavidla nahradili a rovněž požadovali zvýšení tonáže pro nová plavidla.

65 Žalobci uplatňují, že v rozsahu, v němž Komise vykonala pravomoc na základě čl. 3 a 4 rozhodnutí 97/413 a bodu 3.3. přílohy rozhodnutí 98/125, byla tato pravomoc omezena ustanoveními rozhodnutí 97/413. Z tohoto posledně uvedeného rozhodnutí vyplývá, že jediné otázky, které mohla Komise přezkoumat při rozhodování o každé z žádostí, byly otázky, jednak zda navrhované zvýšení kapacity vyplývalo výlučně ze zlepšení bezpečnosti a jednak zda s sebou neslo zvýšení intenzity rybolovu dotyčných plavidel. Z toho vyplývá, že článek 4 rozhodnutí 97/413 neopravňuje Komisi použít některá z kritérií uvedených v článku 1 napadeného rozhodnutí.

66 Žalobci nezpochybňují kritéria uvedená v čl. 1 odst. 1 a 3 napadeného rozhodnutí.

67 Naopak, pokud jde o kritérium uvedené v čl. 1 odst. 2 napadeného rozhodnutí, a sice kritérium, podle kterého musí být plavidlo řádně zapsáno v rejstříku loďstva Společenství (dále jen „druhé kritérium“), uplatňují, že není obsaženo ani v rozhodnutí 97/413, ani v rozhodnutí 98/125. V rozsahu, v němž směřuje k omezení možnosti žádat o zvýšení kapacity vyplývající ze zlepšení v oblasti bezpečnosti pro náhradní plavidla, je druhé kritérium zcela neodůvodněné, jelikož

rozhodnutí 97/413 a rozhodnutí 98/125 nevylučují, aby bylo vyhověno žádostem ve prospěch náhradních plavidel.

- 68 Pokud jde o kritérium uvedené v čl. 1 odst. 4 napadeného rozhodnutí, a sice kritérium, podle kterého zvýšení tonáže musí vyplývat z modernizačních prací, které byly nebo mají být provedeny na hlavní palubě rybářského již stávajícího plavidla, starého v době zahájení prací nejméně pět let (dále jen „čtvrté kritérium“), ani toto není odůvodněné s ohledem na rozhodnutí 97/413 nebo rozhodnutí 98/125.
- 69 Zaprvé žalobci připomínají, že tato ustanovení neomezují zlepšení bezpečnosti na stávající zapsaná plavidla. Zdůrazňují, že „stáří plavidla“ je pojmem zcela cizím definici „intenzita rybolovu“ dané Radou. Komise proto není příslušná při přijímání rozhodnutí přihlédnout ke stáří plavidla v rámci pravomocí, které ji svěřuje rozhodnutí 97/413.
- 70 Zadruhé rozhodnutí 97/413 nevyžaduje, aby byla plavidla v době zahájení prací stará nejméně pět let. Tento požadavek byl pravděpodobně inspirován čl. 11 odst. 5 nařízení č. 2371/2002, který nemůže zjevně upravovat řízení VOP IV.
- 71 Zatřetí zlepšení bezpečnosti se neomezuje na modernizační práce na hlavní palubě. Komise neměla žádnou pravomoc vyloučit jakoukoliv kategorii práce. Zejména zvýšení kapacity spojené s pracemi na hlavní palubě mohou vyplývat výlučně ze zlepšení bezpečnosti, pokud například zvyšují velikost volného boku a výtlač plavidla.

- 72 Krom toho Komise uvedla obecné odůvodnění, aniž by odkazovala na zvláštní podmínky každé žádosti, která jí byla podána. Žalobci mají za to, že práce pod hlavní palubou mohou skutečně založit zvýšení kapacity vyplývající výlučně ze zlepšení bezpečnosti. Komise tím, že nerozhodla o každé žádosti individuálně, zjevně porušila jí uloženou povinnost přezkoumávat žádosti případ od případu.
- 73 Začtvrté, pokud jde o výjimku týkající se plavidel ztracených na moři, použije se pouze na rozhodnutí přijaté Komisí *ultra vires* omezit využití čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 pro stávající zapsaná plavidla, stará v době zahájení prací nejméně pět let. Navíc je tato výjimka v rozporu s odůvodněním Komise, podle kterého nová plavidla, která nahrazují plavidla ztracená na moři, zvyšují intenzitu rybolovu.
- 74 Pokud jde o kritérium uvedené v čl. 1 odst. 6 napadeného rozhodnutí, a sice kritérium, podle kterého objem umístěný na hlavní palubě upraveného plavidla nebo náhradního plavidla není zvýšen (dále jen „šesté kritérium“), žalobci uvádějí, že neexistuje žádná přímá spojitost s otázkou, zda daný návrh na zvýšení kapacity, předložený podle čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413, splňuje požadavky tohoto ustanovení.
- 75 Irsko sdílí argumentaci žalobců. Domnívá se, že kritéria uvedená v odst. 2 až 5 čl. 1 napadeného rozhodnutí (viz bod 13 výše) nemají právní základ a byla přijata *ultra vires* vzhledem k rozhodnutí 97/413.

- 76 Pokud jde o argument Komise, podle kterého požádalo Irsko o mnohem vyšší zvýšení tonáže loďstva, než byla tonáž požadovaná dalšími členskými státy, žalobci se domnívají, že je v projednávaném případě zcela zbaven relevance.
- 77 Komise úvodem uplatňuje, že ve všech věcech jsou nová plavidla větší než plavidla, která nahrazují. V určitých případech bylo navrženo vyřadit určitá stará plavidla a zařadit plavidla nová. Tato kapacita se někdy rozděluje mezi různá plavidla, takže ne vždy je jednoduché učinit přímé srovnání mezi plavidly. Komise dodává, že pokud může být zvýšení velikosti plavidel definováno v procentech, je toto zvýšení významné, a sice zřídka méně než 30 % a častěji mezi 70 a 90 %. Komise dodává, že zvýšení kapacity požadované Irskem by vedlo ke zvýšení o přibližně 11 % tonáže irského loďstva.
- 78 Komise tvrdí, že Rada ponechala otevřenou možnost zvýšení kapacity loďstva členského státu z důvodů bezpečnosti. Avšak s přihlédnutím k cíli rozhodnutí 97/413 zmrazit nebo omezit rybářská loďstva je tato možnost výjimkou z obecné zásady a musí být vykládána restriktivně.
- 79 Dále, Komise tvrdí, že napadená kritéria vyplývají výslovně nebo implicitně z příslušných právních předpisů. Zpochybňuje, že překročila své pravomoci tím, že v napadeném rozhodnutí tato kritéria přijala.
- 80 Připomíná, že v oblasti zemědělství, včetně oblasti rybolovu, požívají orgány Společenství široké posuzovací pravomoci (rozsudky Soudního dvora ze dne 5. října

1994, Crispoltoni a další, C-133/93, C-300/93 a C-362/93, Recueil, s. I-4863, bod 42, a ze dne 12. července 2001, Jippes a další, C-189/01, Recueil, s. I-5689, bod 80).

- 81 Pokud jde o druhé kritérium, Komise tvrdí, že žalobci jasně nevysvětlují, v čem ho lze kritizovat. Přestože se toto kritérium výslovně nevyskytuje v rozhodnutí 97/413 a rozhodnutí 98/125, je v nich zahrnuté implicitně. Žádost Irska směřuje k získání zvýšení kapacity jeho rybářského loďstva. Z článku 1 nařízení Komise č. 2090/98 ze dne 30. prosince 1998 o rejstříku rybářských plavidel Společenství (Úř. věst. L 266, s. 27) (*neoficiální překlad*) vyplývá, že tento rejstřík je pouhým seznamem rybářských plavidel definovaných v článku 3 nařízení Rady (EHS) č. 3760/92 ze dne 20. prosince 1992 o zavedení režimu Společenství pro rybolov a akvakulturu (Úř. věst. L 389, s. 1) (*neoficiální překlad*).
- 82 Bylo by zvláštní, kdyby se kapacita irského rybářského loďstva mohla zvýšit s přihlédnutím k plavidlům, která nejsou rybářskými plavidly nebo která nejsou zapsaná v Irsku. Z tohoto důvodu článek 6 rozhodnutí 98/125 stanoví, že Irsko musí informovat Komisi o všech změnách týkajících se situace jeho loďstva a intenzity rybolovu v souladu s postupy stanovenými nařízením, které v rozhodné době upravovalo rejstřík.
- 83 Komise poznamenává, že námitka žalobců týkající se druhého kritéria se vztahuje k požadavku, podle kterého plavidla nesmí být nová, kterýžto je odůvodněn z dále uvedených důvodů (body 87 až 94).
- 84 Pokud jde o čtvrté kritérium (viz bod 13 výše), Komise se domnívá, že tím, že ho stanovila, nepřekročila své pravomoci.

- 85 Zaprvé, pokud jde o vynětí nových plavidel, podotýká, že čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 stanovil, že zvýšení kapacity z důvodu zlepšení bezpečnosti jsou akceptovatelná pouze tehdy, pokud tato zvýšení nevedou ke zvýšení intenzity rybolovu dotyčných plavidel. Toto omezení, systematicky neuznávané žalobci v replice, je v souladu s obecným cílem rozhodnutí 97/413, a sice snížením množství ryb lovených loďstvem každého členského státu.
- 86 Podle Komise se obecně připouští, že nová plavidla jsou výkonnější než plavidla, která nahrazují, takže i když jejich tonáž nebo jejich výkon zůstávají nezměněny, skutečná kapacita nového plavidla je významnější. Zavedení nového plavidla tak nevyhnutelně vede ke „zvýšení intenzity rybolovu dotyčných plavidel“, a není tedy pokryto výjimkou uvedenou v čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413.
- 87 Žalobci rozšiřují význam pojmu „zlepšení“ obsaženého v čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413, aby pokryli úplné nahrazení plavidla. Kapacita nového plavidla je přitom významnější než kapacita plavidla, které nahrazuje, a to nejenom z důvodu zlepšení, které to přináší oblasti bezpečnosti, ale rovněž z důvodu větší technické dokonalosti obecně. Není tedy možné mít za to, že by zvýšení kapacity plavidel žalobců bylo „výlučně“ v důsledku zlepšení bezpečnosti, jak to vyžaduje toto ustanovení.
- 88 Podle Komise je nové plavidlo, i když má stejnou tonáž a výkon, dokonalejší nežli staré plavidlo s ohledem na následující skutečnosti:

— použití elektronických zařízení k vyhledávání ryb a k přesnému měření hloubky a rychlosti sítě;

- 90 Krom toho je cílem čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 umožnit zvýšení kapacity vyplývající ze „zlepšení bezpečnosti“. Ke stáří plavidla nebylo Komisí přihlédnuto abstraktně, ale jakožto k parametru pro určení, zda musí být zlepšení bezpečnosti tohoto plavidla provedeno. Nové plavidlo odpovídá nejnovějším bezpečnostním pravidlům. V důsledku toho nepotřebují bezpečnostní zařízení nových lodí významná zlepšení.
- 91 Korespondence mezi Irskem a Komisí, které se dovolávají žalobci, je pouhou žádostí o informace. Komise v této korespondenci nevyjmenovává všechna použitelná kritéria a neměla ani důvod tak činit.
- 92 Zadruhé, pokud jde o kritérium pěti let, Komise uvádí, že omezení stáří musí být stanoveno za účelem objektivního definování pojmů „nové plavidlo“ a „stávající plavidlo“. Komise přijala období pěti let s ohledem na skutečnost, že rybářské plavidlo má průměrnou životnost 20 až 25 let a že nemusí být obvykle modernizováno během prvních pěti let. Komise uvádí, že se nedomnívá, že čl. 11 odst. 5 nařízení č. 2371/2002 je právním základem pětiletého období. Toto ustanovení však odráží filosofii Komise v tomto ohledu. Domnívá se, že hranice pěti let je obsažena v právních předpisech implicitně.
- 93 Zatřetí, pokud jde o kritérium, podle kterého musejí být práce prováděny na hlavní palubě, Komise poznamenává, že podle Archimédova zákona se hmotnost, kterou nese plavidlo, rovná množství vody vytlačené ponořenou částí trupu lodi. Každé zvětšení velikosti trupu lodi by nevyhnutelně zvýšilo množství vytlačené vody, a tudíž hmotnost, kterou může plavidlo nést. Zvětšení velikosti trupu lodi tak může odpovídat zvětšení velikosti plavidla a zvýšení intenzity rybolovu. Komise vysvětluje, že se v důsledku toho domnívala, že zvětšování objemu na hlavní palubě s sebou automaticky nese zvýšení intenzity rybolovu, a je tak v rozporu s čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413.

- 94 Naopak zlepšení uskutečněná na hlavní palubě obvykle nezvyšují kapacitu plavidla a jsou těsněji spjata s bezpečností. Podle Komise není možné citelně zvyšovat hmotnost plavidla na hlavní palubě, neboť to má negativní účinky na jeho stabilitu. Nákladový prostor na ryby nemůže být umístěn na hlavní palubě, která je obecně určena pro práci a ubytování.
- 95 Tvrzení žalobců, podle kterého mají bezpečnostní zařízení nad hlavní palubou vždy za účinek učinění plavidla nestabilním, je příliš obecné. Účinek takových zařízení na stabilitu závisí na plavidlu. Podle Komise je možné v některých případech přidat trochu hmotnosti na hlavní palubu.
- 96 Komise ve své duplice dodává, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, uskutečnila přezkum případ od případu. Poznává v tomto ohledu, že objevila chybu v dokumentech týkajících se plavidla, které mělo nahradit Áine (věc T-223/03). Rovněž poznává, že jelikož se její žalobní odpověď týkala 23 věcí, musela se vyjádřit obecně.
- 97 Začtvrté Komise vysvětluje, že přestože plavidlo stárí nejméně pěti let nepotřebuje být modernizováno nebo nahrazeno, může se ztratit na moři. Jeho vlastník je tak nucen ho nahradit, aby mohl pokračovat v rybolovu. V tomto případě není náhradní plavidlo nezbytně stejné s předchozím plavidlem, a bezpečnostní zařízení může být při této příležitosti zlepšeno. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, to není v rozporu s argumentem Komise, podle kterého jsou nová plavidla účinnější. Jelikož není

původní plavidlo ztracené na moři k dispozici pro účely srovnání, není možné vypočítat růst efektivnosti. Neexistuje tedy žádný základ, který by zavazoval dotyčné vlastníky lodí zakoupit plavidla se sníženou kapacitou. Krom toho plavidlo, které nahrazuje plavidlo ztracené na moři, nemusí mít zvýšenou přepravní kapacitu.

- 98 Pokud jde o kritérium uvedené v čl. 1 odst. 5 napadeného rozhodnutí (dále jen „páté kritérium“), Komise nechápe, jaký závěr vyvozují žalobci z tvrzení, podle kterého toto kritérium překračuje pojem „bezpečnost“. Jestliže by Komise vykládala tento pojem příliš široce, bylo by to ve prospěch žalobců, jelikož by mohla být pokryta širší škála prací. Komise se proto domnívá, že znění pátého kritéria bylo odůvodněné s ohledem na článek 6 nařízení č. 2792/1999. V každém případě z uvedené analýzy vyplývá, že návrhy týkající se plavidel žalobců byly všechny zamítnuty na základě čtvrtého kritéria, takže zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se opírá o páté kritérium, by postavení žalobců žádným způsobem nezměnilo.
- 99 Pokud jde o šesté kritérium, Komise se domnívá, že je odůvodněné z výše uvedených důvodů (bod 93).

Závěry Soudu

- 100 V článku 1 napadeného rozhodnutí Komise uvádí šest kritérií přípustnosti žádostí o zvýšení kapacity (viz bod 13 výše). Žalobci uplatňují, že Komise neměla pravomoc

k přijetí druhého, čtvrtého, pátého a šestého kritéria. Tvrdí zejména, že Komise překročila své pravomoci tím, že omezila pojem „zlepšení“ bezpečnosti na úpravy uskutečněné na stávajících zapsaných plavidlech starých v době zahájení prací nejméně pět let (druhé a čtvrté kritérium).

- 101 Je namístě uvést, že Soudní dvůr rozhodl, že Komise je oprávněna přijmout všechna potřebná nebo užitečná opatření k provedení základní právní úpravy, nejsou-li v rozporu s takovou právní úpravou nebo prováděcími předpisy Rady (rozsudky Soudního dvora ze dne 15. května 1984, Zuckerfabrik Franken, 121/83, Recueil, s. 2039, bod 13; ze dne 17. října 1995, Nizozemsko v. Komise, C-478/93, Recueil, s. I-3081, bod 31, a ze dne 30. září 2003, Německo v. Komise, C-239/01, Recueil, s. I-10333, bod 55).
- 102 V projednávaném případě vyplývá z článku 9 rozhodnutí 97/413 (a z právní úpravy, která je tam uváděna), že Komise byla oprávněna k provedení cílů a podmínek uvedených tímto rozhodnutím podle postupu tzv. „řídícího výboru“ (viz rovněž bod 9 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Podle judikatury může mít Komise v rámci takového postupu zvláště významnou prováděcí pravomoc (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 30. října 1975, Rey Soda, 23/75, Recueil, s. 1279, body 13 a 14).
- 103 Komise však netvrdí, že byla oprávněna do napadeného rozhodnutí doplnit zcela nová kritéria. Přestože připouští, že druhé a čtvrté kritérium způsobuje, že jsou nová plavidla nepřipustná ke zvýšení kapacity podle čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413, tvrdí

však, že tato kritéria vyplývají výslovně nebo implicitně z tohoto ustanovení (viz bod 79 výše).

- 104 Jelikož se všechny žaloby podané žalobci týkají žádostí pro zcela nová plavidla, je třeba přezkoumat, zda vynětí nových plavidel je prováděním základního kritéria uvedeného v čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 nebo zda je s tímto ustanovením v rozporu.
- 105 Je třeba shledat, že čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 (viz bod 1 výše) neukládá žádné omezení, pokud jde o stáří plavidla, jež může využívat zvýšení kapacity v oblasti bezpečnosti. Znění tohoto ustanovení umožňuje *prima facie* jakékoliv zvýšení kapacity vyplývající ze zlepšení bezpečnosti, pokud s sebou tato zvýšení nenesou zvýšení intenzity rybolovu. Pokud by Rada chtěla vyloučit nová plavidla, pravděpodobně by to upřesnila (viz v tomto ohledu bod 117 dále).
- 106 Je třeba rovněž shledat, že ostatní ustanovení, která odkazují na výjimku uvedenou v čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413, a sice bod 3.3 přílohy rozhodnutí 98/125 (viz bod 2 výše), a čl. 6 odst. 2 nařízení č. 2792/1999 (viz bod 3 výše), neobsahují žádnou známku toho, že se tato výjimka týká výlučně plavidel starších pěti let (viz rovněž dvanáctý bod odůvodnění rozhodnutí 97/413).
- 107 Je namístě v tomto ohledu uvést, že článek 6 nařízení č. 2792/1999 se nazývá „Obnova loďstva a modernizace rybářských plavidel“. Komise na jednání připustila, že čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení odráží čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413. Soud se

domnívá, že s ohledem zejména na uvedený název, pokud by se odst. 2 čl. 6 vztahoval pouze na stará plavidla, nařízení by to upřesňovalo.

- 108 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nelze pojem „zlepšení“ uvedený v čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 chápat jako odkaz na zlepšení na konkrétním plavidle, ale musí být chápán jako odkaz na celé loďstvo. V tomto ohledu je namístě zejména uvést, že bod 3.3. přílohy rozhodnutí 98/125 odkazuje na „program zlepšení bezpečnosti“ vnitrostátního loďstva obecně.
- 109 Je třeba rovněž přihlédnout k cílům rozhodnutí 97/413. Cílem tohoto rozhodnutí je totiž zachování rybolovných zdrojů ve vodách Společenství. Rada však přihlédla k „nutnosti zajistit nejvyšší normy bezpečnosti v rybářském loďstvu Společenství“ (dvanáctý bod odůvodnění). Zahrnula proto do uvedeného rozhodnutí článek 3 (který se týká rybářských plavidel s délkou kratší než 12 m, s výjimkou traulerů) a čl. 4 odst. 2.
- 110 Na rozdíl od dojmu, který vyvolává Komise, není nutné pro zajištění výše uvedeného cíle rozhodnutí 97/413, aby byla nová plavidla vyňata z režimu zavedeného čl. 4 odst. 2 tohoto rozhodnutí. Soud v tomto ohledu zdůrazňuje, že toto ustanovení je v souladu s tímto cílem, jelikož zakazuje jakékoliv zvýšení intenzity rybolovu. Komise, která se dovolává značných zvyšování velikosti neodůvodněných bezpečnostními důvody, mohla přezkoumat plavidla případ od případu, aby zjistila, zda šlo o zvýšení intenzity rybolovu, či nikoliv. Sama totiž uvádí, že zákaz takového zvýšení směřuje k naplnění obecného cíle rozhodnutí 97/413, kterým je snížit množství ulovených ryb ve Společenství (viz bod 85 výše).

- 111 Komise tvrdí, že čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 nesměřuje k zavedení postupu vstupu nových rybářských plavidel. Tento postup je řízen vstupním a výstupním systémem uvedeným v článku 6 nařízení č. 2792/199 a v článku 6 rozhodnutí 97/413.
- 112 Žalobci tato tvrzení Komise nezpochybňují. Žalobci totiž uznávají, že všechna nová plavidla musejí dodržovat vstupní postup uvedený těmito ustanoveními. Nic však nebrání tomu, aby plavidlo, které vstoupilo do loďstva v souladu se vstupním a výstupním systémem uvedeným v článku 6 nařízení č. 2792/1999 a v článku 6 rozhodnutí 97/413, požívalo výjimky uvedené v čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413. Poslední věta čl. 6 odst. 2 nařízení č. 2792/1999 totiž stanoví, že každé zvýšení kapacity, které vyplývá ze zlepšení bezpečnosti, je upraveno členskými státy v rámci trvalého kontrolního režimu obnovy a modernizace svého loďstva uvedeného v čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení.
- 113 Je třeba dodat, že vstupní a výstupní systém, na který je odkazováno v článku 6 rozhodnutí 97/413, není omezen na nová plavidla. K zavedení použitého plavidla (které bylo např. předtím součástí jiného národního loďstva) je v tomto systému nezbytné stáhnout kapacitu. Komise přitom nezpochybňuje, že použitá plavidla mohou požívat zvýšení kapacity podle čl. 4 odst. 2 téhož rozhodnutí.
- 114 Krom toho Soud poznamenává, že samotná Komise vyložila čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 tak, že přípouští žádosti o zvýšení kapacity spojené se zavedením nových plavidel.

- 115 Je třeba v této souvislosti uvést, že přípravné práce na rozhodnutí 2002/70, které od 1. ledna 2002 zrušilo čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413, prokazují, že Komise měla za to, že se toto ustanovení použije rovněž na nová plavidla. Rozhodnutí 2002/70 prodloužilo dobu použitelnosti rozhodnutí 97/413 až do 31. prosince 2002. Podle důvodové zprávy návrhu rozhodnutí Rady, kterým se mění rozhodnutí 97/413 [KOM(2001) 322 konečné], formulovaného Komisí, přitom:

„Každé prodloužení platnosti [rozhodnutí 97/413] musí být spojeno přinejmenším s opatřeními směřujícími k zefektivnění [cílů VOP IV]. Návrh připojený v příloze tedy zrušuje možnosti, které v současné době existují na základě článků 3 a 4 rozhodnutí 97/413 [...] rozšířit cíle VOP z důvodů bezpečnosti. Všechna nová plavidla by měla být postavena v souladu s určitými minimálními bezpečnostními normami a současné kapacitní cíle poskytují kapacitu potřebnou k jejich postavení.“
(*neoficiální překlad*)

- 116 Z této pasáže jasně vyplývá, že samotná Komise měla za to, že čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 připouští žádosti o zvýšení kapacity spojené se zavedením nových plavidel, a že tedy zamýšlela zrušit toto ustanovení, protože podle ní umožňovalo nadměrné zvýšení cílů VOP IV.

- 117 Je třeba dodat, že rok po přijetí rozhodnutí 2002/70 přijala Rada nařízení č. 2371/2002, jehož čl. 11 odst. 5 výslovně stanoví, na rozdíl od čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413, že zvýšení kapacity zejména v oblasti bezpečnosti jsou možná

pouze pro rybářská plavidla stará nejméně pět let (viz bod 5 výše). Znění tohoto ustanovení je přesné a omezující, na rozdíl od znění čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413.

118 Komise, která připouští, že čl. 11 odst. 5 nařízení č. 2371/2002, které vstoupilo v platnost dne 1. ledna 2003, se v projednávaném případě nepoužije, a že napadené rozhodnutí musela přijmout na základě ustanovení použitelných v době přijetí žádostí, a sice čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413, však tvrdí, že nařízení č. 2371/2002 „odráží její filosofii“ v projednávaném případě. V tomto ohledu je namístě shledat, že podobnosti mezi čl. 11 odst. 5 nařízení č. 2371/2002 a kritérii uvedenými v napadeném rozhodnutí jsou zjevné. Tato kritéria přitom nejsou v rozhodnutí 97/413 obsažena a jejich účinkem je změna dosahu tohoto rozhodnutí. Pokud měla Komise námitky proti čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 (viz bod 115 výše), nebyla zároveň oprávněna změnit jeho dosah (viz bod 101 výše).

119 Nadto je třeba shledat, jak správně poznamenávají žalobci a Irsko, že korespondence, kterou si Irsko a Komise vyměnily ohledně žádostí o zvýšení kapacity, prokazuje, že Komise měla za to, že se čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 může vztahovat na nová plavidla.

120 Dopisem ze dne 28. října 1999 požádalo Irsko poprvé Komisi o zvýšení kapacity na základě čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413. Tato žádost se zakládala na žádostech sedmi vlastníků nových plavidel ve výstavbě. Komise ve své odpovědi ze dne 10. prosince 1999 nevznesla žádnou námitku ohledně skutečnosti, že se žádost týkala nových plavidel. Spokojila se s uvedením, že „objem prostor, který se vztahuje k bezpečnosti

vyřazených plavidel, [musel] být rovněž znám za účelem možnosti výpočtu dodatečných objemů připadajících na bezpečnost v nových plavidlech.“

- 121 Komise v této korespondenci trvala na svém požadavku provést srovnání nových a starých plavidel, která měla být nahrazena. V dopise ze dne 23. ledna 2001 tak uvedla, že si je vědoma, že objemy, jež mohly být považovány za připadající na bezpečnost, byly významnější v nových plavidlech než v těch, která nahrazují, ale že kromě případu, že je lze kvantifikovat, není možné zvýšit cíle VOP pro zohlednění této skutečnosti. Navzdory korespondenci mezi Irskem a Komisí, včetně dopisů zaslanych koncem roku 2001 v souvislosti s dotčenými žádostmi, která se týkala výslovně nových plavidel, Komise poprvé až v napadeném rozhodnutí uvedla, že nová plavidla jsou z režimu zavedeného čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 vyňata.
- 122 Je třeba krom toho shledat, že stanovisko přijaté Komisí v projednávaném případě je vnitřně rozporné. Jednak tvrdí, že čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 se na nová plavidla nepoužije. Dále připouští na základě téhož ustanovení zvýšení kapacity pro nová plavidla, pokud tato plavidla nahrazují plavidla ztracená na moři (čtvrté kritérium). Pokud by přitom čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 vyjímal nová plavidla, stejné ustanovení by nemohlo zakládat zvýšení kapacity pro nová plavidla, která nahrazují plavidla ztracená na moři.
- 123 Argument Komise, podle kterého měli vlastníci plavidel ztracených na moři povinnost je nahradit, nelze přijmout. I kdyby tomu tak bylo, skutečností zůstává, že Komise tak umožnila novým plavidlům využít čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 tvrdíc, že toto ustanovení vyjímal nová plavidla. Je třeba krom toho poznamenat, že vlastník starého plavidla, přestože by mohl být rovněž povinen ho nahradit, jelikož se stalo

nepoužitelným a málo spolehlivým, by byl Komisí z možnosti využití čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 vyloučen.

124 Pokud jde o argument Komise, podle kterého nebylo možné vypočítat nárůst efektivnosti nových plavidel, která nahrazují plavidla ztracená na moři, je třeba připomenout, že Komise tvrdila, že nová plavidla automaticky zvyšují intenzitu rybolovu (viz bod 126 dále). Komise přitom nemůže zároveň tvrdit, že nová plavidla jsou efektivnější než ta, která nahrazují, a odůvodňovat nahrazení plavidel ztracených na moři novými plavidly z důvodu, že nemůže vypočítat nárůst efektivnosti nových plavidel.

125 Je namístě dodat, že Komise připouští, v rámci žalobního důvodu vycházejícího z porušení zásady rovného zacházení, že „vlastník, který si hodlá zakoupit nové plavidlo, [může] staré plavidlo prodat a případně převést část jeho zařízení do nového plavidla.“ Z toho vyplývá, že prvky, které činí nové plavidlo efektivnějším, nejsou automaticky na takovém plavidle přítomny.

126 Komise tvrdí, že se obecně připouští, že nová plavidla jsou efektivnější než plavidla, která nahrazují, takže i když jejich tonáž nebo výkon zůstávají nezměněny, „skutečná kapacita“ nového plavidla je významnější. Zavedení nového plavidla tedy nevyhnutelně vede k „zvyšování intenzity rybolovu dotyčných plavidel“, a nespadá tedy pod výjimku uvedenou v čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413.

127 Je třeba shledat, že Komise neprokázala právně dostačujícím způsobem, že zavedení nového plavidla nutně vede ke zvyšování intenzity rybolovu.

128 Je totiž nesporné, že pokud jde o projednávaný případ, intenzita rybolovu plavidla se definuje jako výsledek jeho činnosti a kapacity vyjádřené v BRT [viz. čl. 1 odst. 2 rozhodnutí 97/413 a čl. 3 odst. 1 písm. iii) rozhodnutí 98/125]. Krom toho z čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 vyplývá, že zvyšování kapacity nejsou přípustná, pokud vedou ke zvýšení intenzity rybolovu. I když lze přitom předpokládat, že nová plavidla jsou obecně efektivnější než plavidla stará, nelze z toho vyvozovat, že všechna nová plavidla jsou nutně a systematicky efektivnější z pohledu intenzity rybolovu než plavidla, která nahrazují. Technologická zlepšování, kterých se dovolává Komise (viz bod 88 výše), se tedy nutně netýkají všech plavidel. Ve stejném duchu musí být poznamenáno, že vlastník relativně nového plavidla, které je již vybavené přístroji moderní technologie, může své plavidlo nahradit novým, bezpečnějším a stabilnějším plavidlem, přičemž dbá na to, aby nezvýšil intenzitu rybolovu.

129 Je třeba zdůraznit, že Komisi nic nebránilo v tom, aby určila případ od případu, zda nová plavidla skutečně vedou ke zvyšování intenzity rybolovu ve srovnání s předchozími plavidly.

130 Pokud jde o argument Komise, podle kterého musí nové plavidlo již odpovídat nejnovějším bezpečnostním normám a nemělo by potřebovat významná zlepšení, jedná se ve skutečnosti o politické stanovisko Komise, které je nyní zakotveno v příslušné právní úpravě (viz body 117 a 118 výše). Avšak tohoto stanoviska Komise se nelze dovolávat pro účely změny *ex post facto* znění čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413. Lze předpokládat, že zákonodárce se v době, kdy bylo toto rozhodnutí přijato, domníval, že nahrazení starých rybářských plavidel novým plavidlem může být žádoucí z hlediska bezpečnosti.

131 Krom toho Komise tvrdí, že pokud jde o nové plavidlo, kapacita se zvyšuje nejenom z důvodu zlepšení bezpečnosti, ale rovněž z důvodu obecné větší dokonalosti nového plavidla. Je tedy nemožné určit, zda zvýšení kapacity je „výlučně“ v důsledku zlepšení bezpečnosti, jak to požaduje čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413.

132 Tento argument nelze přijmout. Kromě toho, že Komise uvádí obecné odůvodnění, pokud jde o větší dokonalost nových plavidel, aniž by odkazovala na okolnosti každé žádosti (viz bod 128 výše), předmětem korespondence mezi Komisí a irskou vládou byl srovnávací přezkum nutný k určení zvýšení kapacity nových plavidel vyplývající buď ze zlepšení bezpečnosti nebo z jiných druhů zlepšení. Na žádost Komise byly žádosti přeformulovány, aby mohla uskutečnit nezbytná srovnání. Nemůže se tedy nyní dovolávat nemožnosti určit, zda zvýšení vyplývala ze zlepšení bezpečnosti.

133 Konečně čtvrté kritérium omezuje pojem „zlepšení bezpečnosti“ na „modernizační práce na hlavní palubě“ (viz rovněž šesté kritérium, bod 13 výše). Je nesporné, že několik žádostí žalobců se týkalo zvýšení objemu pod hlavní palubou. V tomto ohledu stačí konstatovat, že změny pod palubou byly zakázány na základě čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413, pokud vedou ke zvýšení intenzity rybolovu. Komise však neprokázala, že by tento druh změn systematicky vedl k takovému zvýšení. Komise měla opět přezkoumat plavidla případ od případu, aby se vyslovila k této otázce.

134 S přihlédnutím k výše uvedenému je namístě rozhodnout, že Komise tím, že přijala v napadeném rozhodnutí kritéria neuvedená právní úpravou použitelnou

v projednávaném případě, překročila své pravomoci. První žalobní důvod musí být tedy přijat a napadené rozhodnutí musí být zrušeno, aniž by bylo nutné přezkoumávat ostatní žalobní důvody.

K nákladům řízení

- ¹³⁵ Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise neměla ve věci úspěch, je namíste rozhodnout, že ponese kromě vlastních nákladů i náklady řízení žalobců v souladu s jejich návrhovými žádáními. Irsko ponese vlastní náklady řízení v souladu s čl. 87 odst. 4 jednacího řádu.

Z těchto důvodů

Soud (první senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloby podané Thomasem Fahertym (T-224/03), Ocean Trawlers Ltd (T-226/03), Larrym Murphym (T-236/03) a O'Neill Fishing Co. Ltd (T-239/03) se zamítají.**

- 2) **Rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů se zrušuje v rozsahu, v němž se vztahuje na plavidla ostatních žalobců.**

- 3) **Komise ponese vlastní náklady, jakož i náklady řízení vynaložené žalobci uvedenými v bodě 2.**

- 4) **Žalobci uvedení v bodě 1 ponесou vlastní náklady řízení.**

- 5) **Irsko ponese vlastní náklady řízení.**

Cooke

García-Valdecasas

Labucka

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. června 2006.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

García-Valdecasas

PŘÍLOHA

T-219/03 **Mullglen Ltd**, se sídlem v Killybegs (Irsko),

T-220/03 **Cavankee Fishing Co. Ltd**, se sídlem v Greencastle (Irsko),

T-221/03 **Padraigh Coneely**, s bydlištěm v Claregalway (Irsko),

T-222/03 **Island Trawlers Ltd**, se sídlem v Killybegs,

T-223/03 **Joseph Doherty**, s bydlištěm v Burtonport (Irsko),

T-224/03 **Thomas Faherty**, s bydlištěm v Kilronan, Aran Islands (Irsko),

T-225/03 **Pat Fitzpatrick**, s bydlištěm v Inishmore, Aran Islands (Irsko),

T-226/03 **Ocean Trawlers Ltd**, se sídlem v Killybegs,

T-227/03 **Brendan Gill**, s bydlištěm v Lifford (Irsko),

T-228/03 **Eugene Hannigan**, s bydlištěm v Killybegs,

T-229/03 **Edward Kelly**, s bydlištěm v Greencastle,

T-230/03 **Peter McBride**, s bydlištěm v Downings (Irsko),

T-231/03 **Hugh McBride**, s bydlištěm v Downings,

T-232/03 **Adrian McClennaghan**, s bydlištěm v Greencastle,

T-233/03 **Noel McGing**, s bydlištěm v Killybegs,

T-234/03 **Eamon McHugh**, s bydlištěm v Killybegs,

T-235/03 **Gerard Minihane**, s bydlištěm v Skibbereen (Irsko),

T-236/03 **Larry Murphy**, s bydlištěm v Castletownbere (Irsko),

T-237/03 **Eileen Oglesby**, s bydlištěm v Kincasslagh (Irsko),

T-238/03 **Patrick O'Malley**, s bydlištěm v Galway (Irsko),

T-239/03 **O'Neill Fishing Co. Ltd**, se sídlem v Killybegs (Irsko),

T-240/03 **Cecil Sharkey**, s bydlištěm v Clogherhead (Irsko).